

τῆς Μονεμβασίας. Δυσχερестηθεὶς δὲ ἔνεκα ἀταξιών τινῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Κισσινόςβι. Ἐπανῆλθεν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1837 ἔτος, καὶ κατὰ τὸ 1842 ἐδιορίσθη ἔφορος τῆς Δημοσίου Βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐπιμελεῖα δὲ αὐτοῦ ἐξεδόθησαν τὰ Ἰνδικὰ συγγράμματα, μεταφρασθέντα εἰς τὴν ἡμετέραν κοινὴν διάλεκτον ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Γαλανοῦ. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 635.

ΤΥΠΑΛΛΟΣ (*Κωνσταντῖνος*). Τὴν σύντομον βιογραφίαν τοῦ λογίου κληρικοῦ τούτου, διευθύνοντος μετὰ ζήλου τὴν ἐν Χάλκῃ Σχολὴν, ἴδε ἐν τῷ Δ'. Μέρει τοῦ παρόντος Καταλόγου. Ἴδε δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν 751.

Φ.

ΦΑΛΗΡΕΥΣ (*Γεώργιος*). Βυζάντιος. Ἐχρημάτισε διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ πατρίδι του, μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Κατὰ δὲ τὸ 1825 ἔτος διατρίβοντα ἐν Κερκύρα ὁ Ἄρχων τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας τὸν ἐδιόρισε βοηθὸν τοῦ ἐπιστάτου τῆς Βιβλιοθήκης. Μετὰ ταῦτα ἐπαγγέλλετο ἰδιαιτέρως τὴν διδασκαλίαν, καὶ ἀπεβίωσε ἐν τῇ ῥηθείσῃ νήσῳ. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 716.

ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ (*Θεόκλητος*). Ἐγεννήθη ἐν Δαρίσση τὴν

25 Ἰανουαρίου τοῦ 1784 ἔτους. Διδαχθεὶς δὲ ἐν τῇ πατρίδι του τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, χειροτονήθη αὐτόθι διάκονος κατὰ τὸ 1802, καὶ, κατὰ τὸ 1811 ἔτος, Πρεσβύτερος ἐν Βουκουρεστίῳ. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, προσεκλήθη ἐν Βιέννῃ ὡς ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ξένων λεγομένων Γραικῶν, καὶ τὴν ἐφημερίαν ταύτην διετήρησεν ὀκτῶ περίπου ἔτη. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ Φαρμακίδης προσεκλήθη παρὰ τοῦ γενναιοτάτου Φιλέλληνος Κόμητος Γυλφορδ ὡς διδάσκαλος τῆς θεολογίας ἐν τῇ μελλούσῃ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ, καὶ ἐν τούτοις νὰ ὑπάγῃ, δαπάνῃ τοῦ γενναιοτάτου Προστάτου τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, εἰς τὸ ἐν Γοττίγγῃ Πανεπιστήμιον διὰ ν' αὐξήσῃ τὰς γνώσεις του, καὶ νὰ διδαχθῇ προσέτι καὶ τὴν μέθοδον τοῦ διδάσκειν. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἔδραμεν ἀμέσως εἰς τὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένην πατρίδα του. Αἱ πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1823 ἔτος ἐπεισαν τὸν Φαρμακίδην νὰ μεταβῇ εἰς Κέρκυραν, ὅπου εὕρισκετο ὁ γενναῖος προστάτης τοῦ Γυλφορδ, προτομαζῶν τὰ περὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας ἀνεφάνη τακτικὸς Καθηγητῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1824. Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ 1825 ἔτους ὁ Φαρμακίδης ἐπαραιτήθη ἐκ τῆς